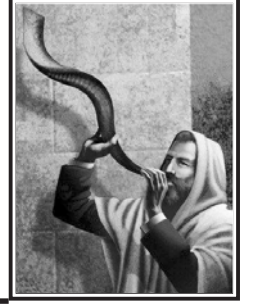

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 2, இதழ் - 4, அக்டோபர் - டிசம்பர் 2016

R5652

The Importance of Self - Control தன்னடக்கத்தின் முக்கியத்துவம்

“தன் ஆவியை அடக்காத மனுஷன் மதி-டிந்த பாழான பட்டணம் போ-ருக்கிறான்.” நீதி.25:28

“ஆவி” என்ற வார்த்தை பல வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாம் குதிரையைப் பற்றி பேசும் போது அது உக்கிரமான ஆவியை உடையது என்றோ அல்லது ஆவியில்லாதது என்றோ கூறுகிறோம். தேவ தூதர்களை ஆவியின் ஜீவிகள் என்று கூறுகிறோம். சில சமயம் நாம் உயிரின் ஆவியைப் பற்றி பேசுகிறோம். நாம் மனிதனின் மனதின் ஆவியைப் பற்றியும் பேசுகிறோம். இதே கருத்தில் தான் இந்த வசனம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசனம், தனது மனதை, சிந்தையை கட்டுப்படுத்தாத மனுஷன் பாழான பட்டணத்துக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான் என்று பொருள்படுகிறது.

பாழான பட்டணம் எப்படி இருக்கும்? பழங்காலத்தில், தற்காலத்தைப் போல நாகரீகம் வளர்ச்சியடையாத போது, போலீஸ் பாதுகாப்பு குறைவாகவும் கொள்ளைக்காரர்கள் அதிகமாகவும் இருந்தனர். கொள்ளையடித்து வாழ்க்கை நடத்த முடிவு செய்தவர்களுக்கு சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக இருந்தது. விரோதிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பிற்கு பட்டணத்தைச் சுற்றி மதிற்சுவர்கள் அவசியமாக இருந்தது. மதிற்சுவர்கள் பாழாயிருக்கிற பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட கொள்ளைக்காரர்கள் பயம் அதிகமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் அது தாக்கப்பட்டு அழிவை சந்திக்கும்.

இங்கே இப்படிப்பட்ட பட்டணத்துக்கு ஒப்பாக பாழான சித்தத்தை உடையவனாக ஞானமுள்ள மனிதன் இருக்கிறான். இந்த சித்தம் மனதிலே ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மனசாட்சி மற்றும் பகுத்துணர்வு என்கிற வாயிலைத் தவிர வேறு வழியாக எதுவும் சிந்தனையில் நுழையக்கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தைக்கு இசைவான, தீமைபயக்காத, நன்மையான, ஞானமானவைகள் மட்டுமே நுழையக்கூடிய அளவுக்கே அந்த வாயில்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு சித்தம் இருக்கவேண்டும். அது சரியானபடி நன்னிலையிலும் அது பாழாகாமலும் உடையாமலும் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லையென்றால் கப்பல் சேதத்திற்கு ஒத்த குணலட்சணக்கேடு வந்து சேரும்.

சித்தம் என்பது ஒரு விருப்பத்தை மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்தாது. ஒரு விருப்பத்திற்கும் ஒரு சித்தத்திற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு வேறுபாடு உண்டு. சிலர் பத்து லட்சம் பாலர் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அதைப் பெறுவதற்கான முயற்சிக்கும் சிந்தை இல்லாதிருக்கிறார்கள். சிலர் காலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் அந்த விருப்பம் அவர்களை எழுந்திருக்கச் செய்வதில்லை, ஏனெனில் சிந்தை பழுதற்ற நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள், “இன்னும் கொஞ்சம் தூங்கட்டும், இன்னும் கொஞ்சம் உறங்கட்டும், இன்னும் கொஞ்சம் கைமுடக்கிக்கொண்டு நித்திரை செய்யட்டும்” என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் மேல் கட்டுப்பாடு இல்லாதிருக்கிறார்கள். மணி அடிக்கும் கடிகாரத்தை பயன்படுத்தி இந்த கட்டுப்பாட்டை பெற அவர்கள் நினைக்கலாம். விரைவில் அந்த கடிகாரமும் நன்மை பயக்காது, அதன் சத்தம் அவர்கள் காதிலேயே விழாது.

சிறிய காரியங்களில் உள்ள கட்டுப்பாடு பண்பை அளவிடுகிறது

காலையில் எழுந்திருப்பதில் தனது சிந்தையை பழுதடைய அனுமதிப்பவர்கள் ஏறக்குறைய எல்லா காரியங்களிலும் பலவீனமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் எழுந்திருப்பதற்கும் ஓய்வு எடுப்பதற்குமான நேரங்களை சரியானபடி ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஞானமாக தீர்மானம் செய்து, அது செய்து முடிக்கப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த செயல் நமக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ தீங்கு பயக்காத படசத்தில், அது செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். ஊசலாடும் குணலட்சணத்தை உடையவராக இராத படிக்கும், சித்தத்தில் மிகவும் உறுதியுடன் இருந்து மேலான தீர்மானத்தின்படி காரியங்களை நிறைவேற்றுவது மிகவும் முக்கியமாகும். நாம் உணவை தெரிந்தெடுப்பதிலும் இதே முறையே உகந்தது. சிலர், “இந்த உணவு எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது என்பதை நான் அறிவேன்; இது மேஜைக்கு வந்திருக்கிறது. மேலும் இது மற்றவர்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். இதை அசௌகரியம் இல்லாமல் நான்

சாப்பிடமுடியாது; ஆனால் அதை விரும்புகிறேன், இந்த உணவு மேஜைக்கு வரக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன்” என்று கூறுவார்கள். ஆகவே அவர் அதில் பங்கு பெற்று அதன் விளைவினால் கஷ்டப்படுவார். உணவைப்பற்றிய விருப்பம் அவரிடம் உள்ளது. ஆனால் அதை சாப்பிட எதிர்க்கக்கூடிய சித்தம் அவரிடம் இல்லை. தனக்கு கேடுவிளைவிக்கக்கூடிய உணவை சாப்பிடாமல் இருப்பதே சரியான செயலாகும். மற்றவர்கள் அதை விரும்பி சாப்பிடக்கூடியதாக இருக்கலாம்.

சிறிய காரியங்களில் தவறான தீர்மானம் குணலட்சணகுறையும் வாழ்க்கையில் அனைத்து பெரிய காரியங்களையும் பாதிக்கச் செய்யும். காலையில் விழித்து எழுந்தால் முறையற்று இருக்கும் ஒருவர் தனது வேலையிலும் ஒழுங்கற்று இருக்கக்கூடியவராக இருப்பார். தான் என்ன சாப்பிட வேண்டும் என்பதை கண்டுபிடிக்க இயலாதவர், சபலத்திற்கு ஆளாகின்றவராகவும் தனது எல்லா தீர்மானங்களிலும் பலவீனமுள்ளவராகவும் இருப்பார். சிலர் மற்றவர்களது கட்டுப்பாட்டுக்கும் கீழ் அதிகமாக வருகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒரு உறுதியான தீர்மானம் -

பிடிவாதமானதல்ல - முக்கியமானது

“ஒரு ஞானமுள்ள மனிதன் சில சமயங்களில் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வான் - ஆனால் ஒரு முட்டாள மாற்றிக் கொள்ளவே மாட்டான்” என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. தன் ஆவியை அடக்குதல் என்பது உச்சக்கட்ட நிலைக்குச் சென்று, “நல்லது, நான் முடியாது என்று சொன்னேன்; முடியாதுதான்!” என்று சொல்வதல்ல. நமது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கு நல்ல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதை மாற்றிக் கொள்வது ஒரு சரியான செயல்முறையாக இருக்கும். சரியாக தமது ஆவியை அடக்குகிற ஜனங்களைத்தான் தேவன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். தேவனுடைய வீட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னமேயே தமது ஆவியை அடக்குவதற்கு கற்றிருப்பார்களேயானால் அது அவர்களுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கும். எப்படியிருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்கு குணலட்சணங்களை அபிவிருத்தி செய்வதே ஒரே வழியாகும்.

மாமிசத்துக்குரியவைகள் எவை என்பதையும் தேவனுடைய பரிசுத்த சிந்தனைக்குரியவைகள், பரிசுத்த

ஆவிக்குரியவைகள் எவை என்பதையும் குறிப்பாக வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த பண்புகளை நாம் உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பதையும் அது கூறுகிறது. நாம் கோபத்தையும், குரோதத்தையும் பகையையும், கசப்பையும், மூர்க்கத்தையும், சண்டையையும் ஒதுக்கி தள்ள வேண்டும் என்றும் சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம் மற்றும் அன்பு ஆகியவைகளை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அது நமக்கு கூறுகிறது. இந்த பாடங்கள் கற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். மாம்சத்தை எப்பொழுதாவது முழுகட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரமுடியும் என்று நாம் கூற முடியாது; ஆனால் சித்தம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தெய்வீக உதவியைப் பெற்று முடிந்தவரை மாம்சத்தை கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

உறுதியான குணலட்சணங்களையும், உறுதியான சித்தத்தையும் உடையவர்களை தேவன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் முதலாவது தேவனிடம் ஆக்கப்பூர்வமான திரும்புதலும் அவருடன் உறுதியான உடன்படிக்கையும் வேண்டும். இல்லையென்றால் பிதாவால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவர்களாயிருப்போம், நாம் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் வந்த பிறகு, நல்லது என்று நாம் நினைத்திருந்த சில காரியங்கள், தவறானது என்று கண்டால், நாம் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். முந்திய வாழ்வில் எந்த விகிதாச்சாரத்தில் நமது மனத்தை கட்டுப்படுத்தினோமோ, நமது மாம்சீக ஆசைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்தினோமோ அதே விகிதாச்சாரத்தில் புதிய வழியில் வேகமாகவோ அல்லது மெதுவாகவோ நாம் முன்னேற வேண்டும். அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட நேரத்தில் எவ்வளவு நேரம் வேலைக்காகவும் சந்தோஷத்திற்காகவும் அல்லது வெவ்வேறு வழிகளில் நாம் பயன்படுத்துகிறோம்? அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பணத்தில் எவ்வளவு நமக்காக பயன்படுத்துகிறோம். நாம் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கு ஏற்ப நாம் இதையெல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டும். நாம் முதலாவது தேவனையும் அவருடைய ராஜ்யத்தையும் தேட வேண்டும். நமது ஏற்பாடுகளில் இது முத-உததைப் பெறவேண்டும். அதன் பிறகுதான் பூமிக்குரிய காரியங்கள் இடம்பெற வேண்டும். ஆகையால் தேவனுக்கு, உறுதியான குணலட்சணமும், உடனடியான, பின் வாங்காத தீர்மானமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

R5656

(R3225)

David Anointed King

தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட ராஜா

(The Lord Looketh on the Heart)

(கர்த்தர் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்)

1 சாமுயேல் 16:4-13

“மனுஷன் முகத்தைப் பாப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார்.”

கீழ்ப்படியாமையினால் சவுல் தேவனால் ஒதுக்கி தள்ளப்படுதல் என்பது அவர் ராஜ்ய பாரத்தி-ருந்து தள்ளப்படுவது மாத்திரமல்ல, அவருக்கு பிறகு அவரது குடும்படுத்தார், அவரது மகன்கள் யாரும் ராஜ்ய பாரத்திற்கு வரமாட்டார்கள் என்று பொருள்படுகிறது. சிங்காசனத்தில் தேவனுடைய பிரதிநிதியாகவும், இஸ்ரவே-ன் ராஜாவாகவும் வேறொரு குடும்பத்தி-ருந்து தேவன் வேறொரு மனிதனை தெரிந்தெடுத்ததையும் இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. சாமுயேலால் மறைமுகமாக குறிப்பிடப்பட்ட தாவீதுதான் தேவனுடைய தெரிந்தெடுத்தலாக இருந்தார். சாமுயேல் கூறியதாவது; “கர்த்தா தம்முடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷனைத் தமக்குத்தேடி, அவனைக் கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் மேல் தலைவனாயிருக்கக் கட்டளையிட்டார்; கர்த்தர் உமக்கு (சவுல்) விதித்த கட்டளையை நீர் கைக் கொள்ளவில்லையே.” (1 சாமுயேல் 13:14) இந்த பாடத்தின் காலத்தில் தாவீதுக்கு ஏறக்குறைய இருபது வயது இருக்கும். அதன் காரணமாக, இப்பொழுது குறிப்பிடப்பட்ட தீர்க்க தரிசியின் வார்த்தை தாவீது பிறந்த சமயத்தில் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமது ஊழியத்திற்கு விசேஷித்த விதமாக பயன்படுத்துகிறவர்களின் ஆரம்ப காலத்தைப்பற்றிய தேவனுடைய முன்னறிவையும், திட்டத்தைப்பற்றிய மற்றொரு விளக்கத்தையும் நாம் இப்படியாக பெற்றிருக்கின்றோம். இதே போல் யாக்கோபின் தெரிந்தெடுத்தல் அவரது பிறப்பிற்கு முன்னமேயே அறிவிக்கப்பட்டது. அதேபோல பவுல் அப்போஸ்தலர் கூட அவர் தன் தாயின் கர்ப்பத்தி-ருக்கும்போதே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதாக நமக்கு கூறுகிறார். இந்த தெய்வீக தெரிந்து கொள்ளுதலைப் பொருத்தவரை, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இவர்கள் எல்லாரும் நித்திய ஜீவனுக்காக அல்ல, ஆனால் விசேஷித்த ஊழியத்திற்காக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைக்குறித்த தப்பறையான எண்ணத்தை நம்மைவிட்டு நீக்க வேண்டும். ஒரு மனிதனின் பிறப்பிற்கு முன்னமேயே அவனது இயற்கையான விருப்பத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய, தந்தை வழியான மற்றும் தாய் வழியான செல்வாக்கிற்கான சாத்தியக்கூறுக்கான ஒரு எண்ணத்தை இது நமக்கு கொடுக்கிறது. அவனுக்கு ஒரு அனுசூலமான பேறு அளிக்கப்பட்டாலும், அவனுக்கென்று ஒரு சித்தம் இருக்கிறது. இந்த சித்தம் அவனோடு கூட இருந்து, தேவனுடைய வழிகளில் நடப்பதா அல்லது வேண்டாமா, எந்த அளவுக்கு அவன் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிற உரிமையை பெற்றிருப்பான், தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் (விருப்பத்துடனும் மனப்பூர்வமாகவும்) தொழுதுகொள்ள அந்த சித்தத்தில் பலவந்தம் ஏதும் இல்லை.

நற்குண சா-யான ரூத், தாவீதின் பாட்டியாவாள், இவள் வயல்களில் கதிர் பொறுக்குபவள். இதில் தாவீதும் பழக்கமானவராக இருந்தார். அவரது பாட்டனாகிய போவாசின்

சரித்திரத்தைக் குறித்து ரூத் என்ற புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவனது தந்தை ஈசாய் அவனது பாட்டனைப் போலவே பெதலகேம் பட்டணத்தின் மூப்பர்களில் ஒருவனாகவும் கனம் பொருந்தினவனாகவும் மதிப்பிற்குரியவனாகவும் இருந்தான். அவனது தாயைக்குறித்து “தேவனடியாள்” என்று இரண்டு தடவை குறிப்பிடப்பட்டதை தவிர வேறு எதுவும் நமக்கு தெரியாது.

சவுல் பெரிய காரியங்களை செய்வான் என்றும், அவன் மூலமாய் இஸ்ரேல் செழுமையடையும் என்றும் எதிர்பார்த்திருந்த சாமுயேல் துக்கித்து, ஜெபித்தான். அவன் புறக்கணித்து தள்ளப்பட வேண்டியவனாக இருந்ததால். ஏமாற்றம் அடைந்திருந்தான். ஒரு புதிய ராஜாவை நிலை நிறுத்துவதற்கு ஒரு உள்நாட்டு போர் என்ற ஒரு கெட்ட அறிகுறி தீர்க்கதரிசியின் மனதை குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு கீழ்ப்படிவதில் ஒரு பெரும் அடக்கத்தை கடைப்பிடித்ததின் மூலம் எடுத்துக்கொண்ட செங்கோலை அமைதியாக சவுல் அர்ப்பணித்து விடமாட்டான் என்று சாமுயேல் அறிந்திருந்தான். அவரது மனக்கண் ஒரு உள்நாட்டு சச்சரவு ஏற்பட்டு நாட்டை பிளவுபடுத்தி பெரிய ஆபத்தை உண்டாக்கும் என்று கண்டது, சர்வ வல்லவருடைய வல்லமையிலும் ஞானத்திலும் இவர் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கக் கூடும். தற்காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளை தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதைப் போலவே அவரது வருத்தம் இருந்தது. தேவன் தம்முடைய காரியங்களை நிர்வகிப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர் என்று நம்பிக்கை வைப்பதே இந்த பாடத்தின் மூலம் நமது இருதயத்திற்கு கிடைக்கும் பாடமாகும். மேலும் அவரை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, நாம் அவரை நம்புவோம். அவரது வழிகாட்டுதலுக்கு கீழ்ப்படிவோம், தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது என்பதை அறிந்து அவரது திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, நாம் வருத்தப்படாமல் கனி கூருவோம். தேவனுக்கு இசைந்து இருக்கிறவர்களுக்கு நடக்கிறவை எல்லாம் ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. தற்கால ஆசீர்வாதமாக அல்ல, எதிர்கால ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது.

தாவீதை அபிஷேகம் பண்ண சாமுயேல் அனுப்பப்பட்டபோது, அவரது குணலட்சணத்தில் எங்கும் காணமுடியாத ஒரு வல்லமையை காண்பித்தார். தனது ஜீவனுக்கு ஆபத்து என்று தெரிந்தும் தேவனுடைய உத்தரவை நிறைவேற்ற சாமுயேல் தயங்கவில்லை. ராஜ்யபாரத்திற்கு அடுத்த ராஜாவை அபிஷேகம் பண்ணினால் சவுல் தன்னை கொன்றுவிடுவான் என்பதை சாமுயேல் தெளிவாக அறிந்திருந்தார். இந்த காரியத்தை உடனே அறிவிக்க வேண்டும் என்பது தமது நோக்கமல்ல என்பதை தேவன் சாமுயேலுக்கு தெளிவாக அறிவித்திருந்தார். பெதலகேமுக்கு சென்று ஒரு ப-யை செலுத்தி, சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி

தற்செயலாக, குறித்த காலத்தில் அறியச் செய்து சிங்காசனத்திற்கு உயர்த்தப்போகிறவனை அபிஷேகம் பண்ணும்படி சாமுயேலுக்கு கட்டளை கொடுத்தார். தாவீதின் தகப்பனும் சகோதரர்களும் புரிந்து கொள்ளாதபடியும், ஒரு வேளை அந்த அபிஷேகம் ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் என்றோ, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளியில் அங்கத்தினரில் ஒருவராக ஆக்குவதற்காகவோ அல்லது இதே போல வேறு எதற்காகவோ என்று எண்ணும்படியாக ஒரு ஆரம்ப வேலையை சாமுயேல் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனினும் சாமுயேல் சவுலை ராஜாவாக ரகசியமாக அபிஷேகம் பண்ணினபோது தனிப்பட்ட முறையில் சாமுயேலுக்கு அறிவித்தது போல, தாலீதுக்கும் ஒருவேளை அபிஷேகத்தின் பொருளை அறிவித்திருப்பார்.

சாமுயேல் பெத்லகேமை அடைந்தபொழுது, இந்த பாடம் முக்கியமான இடத்தை பிடித்துக்கொள்கிறது. பெத்லகேமின் மூப்பர்கள் சாமுயேலை பார்த்தவுடனேயே, தாங்களோ அல்லது தங்களது ஊர்க்காரர்களோ பாவம் செய்திருப்பதினால், தேவன் அவர்களை நிந்தித்து தண்டிக்கும்படி சாமுயேலை அனுப்பியிருப்பார் என்று நினைத்து பயந்தார்கள். ஆகையால் அவர்களது கேள்வி, அவரது வருகை சமாதானமா என்பதாகும். அதாவது அவரது பிரசன்னம் ஆசீர்வாதத்திற்காகவா அல்லது தண்டிக்கிறதற்காகவா என்று கேட்டார்கள். அவரது பிரசன்னம் சமாதானந்தான், அங்கே தேவனுக்கு ப-யிட வந்தேன் என்ற பதிலை கேட்ட பொழுது அவர்களது பயம் நீங்கிற்று. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னே ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை பெ-ஸ்தர்கள் பிடித்து வைத்திருந்தார்கள்; அதனால் ஆசரிப்புக் கூடார ஊழியங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது; அது இன்னும் திரும்ப ஸ்தாபிக்கபடாதிருந்தது. இதற்காகவே இந்த ப- தேவனால் விசேஷித்தவிதமாக நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசியினால் செலுத்தப்பட்டது. இந்த ப-யின் ஆசீர்வாதத்தில் பங்கு பெற வேண்டும் என்றால் பெத்லகேமின் ஜனங்கள் தங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஜலத்தினால் ஸ்நானம் பண்ணி, சுத்தமான ஆடைகளை அணிந்து, இருதயத்தில் தேவனிடத்தில் நெருங்க வேண்டும். எனவே அவர்கள், நீதிமானாக்கப்படுதலையும், பரிசுத்தப்படுதலையும் அனுபவிக்கிற சுவிசேஷயுக சபையை நிழலாக குறிப்பிடுகிறார்கள். ஈசாயின் குடும்பத்தை மேற்பார்வையிட்டு வெளியரங்கமாக தெரியாமல், தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மனிதனை கண்டுபிடித்து, அவனை தயார்படுத்த அவனை அபிஷேகம் பண்ணி, தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கும் வேலையில் சாமுயேல் ஈடுபடுவதாக காணப்படுகிறார். ஈசாய் தன்னுடைய குமாரர்களை அவர்களது பிறப்பின்படி முதலாவது தனது மூத்தமகனை தீர்க்கதரிசிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். சாமுயேல் அவனது நல்ல தோற்றத்தைப் பார்த்தவுடனே, இவன்தான் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனோ என்று இயல்பாக யுகித்தார். ஆனால் தேவனிடம் கேட்டபோது, இந்த

பாடத்தின் தலைப்பு வசனமே பதிலாகக் கிடைத்தது. தோற்றம், வயது, திறமை முதலானவைகளை மனித நோக்கில் பார்க்கும் போது ஈசாயின் குடும்பத்தில் எ-யாப்பே அந்த தேசத்தின் ராஜாவாக இருப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாக இருந்தான். ஆனால் தேவனுடைய பார்வையில் அப்படியில்லை. தேவனோ இருதயத்தைப் பார்த்தார். தமது இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷனாக, தாவீதை முன்னமேயே தேர்வு செய்திருந்தார். ஆனால் ஈசாய், தாவீது மிகவும் சிறியவன் என்று நினைத்து அவனுக்கு ஆள் அனுப்பி அவனை விருந்தில் கலந்துகொள்ள செய்யவில்லை. ஈசாய் தன் குமாரர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக சாமுயேலுக்கு முன்பாக கடந்து போகப் பண்ணினான். ஆனால் தேவன் அவர்களில் யாரையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று பரிசுத்த ஆவி தெரிவித்தது. “உன் பிள்ளைகள் இவ்வளவுதானா” என்று சாமுயேல் கேட்டதற்கு, ஈசாய் உடனே, “இன்னும் எல்லாருக்கும் இளையவன் இருக்கிறான்; அவன் வயல்களில் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று பதில் கூறினான்.

சுவிசேஷயுகத்தின் பரம அழைப்புக்கு சம்பந்தமாக நமது தலைப்பு வசனம் எல்லாருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது. ஒவ்வொரு வருட அனுபவமும் அதன் பொதுவான பொருத்தத்தைக் காண்பிக்கிறது. நாமும் கூட தேவனுடைய தூதர்களாக, சந்தோஷத்தின் எண்ணெயாகிய பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதற்கு நாடுகிறோம். இதன் மூலம், தற்கால ராஜ்யங்களை நீக்குகிற, தேவன் ஸ்தாபிக்கப்போகிற ராஜ்யத்தில் ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் இருப்போம். சாமுயேலைப்போல நாமும் கூட தற்கால ஸ்தாபனத்திற்கு பின்வருபவர்களை அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு நாம் பயப்படுகிறோம். தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை முத்திரை போடுகிற வேலை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், இது உலகம் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி இரகசிய வேலையாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் உணரவில்லையா? உண்மையிலேயே பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதை, முத்திரை போடும் இந்த காரியத்தை, பரிசுத்த ஆவியை பெற்றவர்களும், தாவீது வகுப்பாரையும் தவிர வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். தாவீது என்ற பெயர் “பிரியமானவன்” என்று அர்த்தமுடையது. இது விசேஷித்த விதமாக நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமானவரை குறிக்கிறது. யேகோவா தேவனால் “இவர் என் நேச குமாரன்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அதோடுகூட அவரது சரீர் அங்கங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவருக்கு பிரியமானவர்களாக இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட இயலாது. தலையானவர் சொல்லுகிறதாவது: “பிதா தாமே உங்களை சிநேகிக்கிறார்.” மேலும் அவர், அவர் நம்மை சிநேகிக்கிறது போல் நீங்களும் ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

தேவனுடைய இந்த அபிஷேகத்தைப் பெற்றவர்கள் தாவீதைப்போல பிரியமானவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறுவது பெரிதான காரியமல்ல. அன்பின் ஆவி அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். தேவனை சிநேகிக்கிறவர்களாக ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவருடையவர்களாக இருக்க முடியாது.

விரைவில் ஆயிர வருட மகிமையில் உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்காக தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவர்களை தேடுவதில் தாவீது ஒரு நிலுவாக இருக்கிறான். தாவீது இந்த காரியத்தில் மிகவும் அற்பமாய் எண்ணப்பட்டது போல, தேவனுடைய பரலோக ராஜ்யத்திற்கு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு அவரது சகோதரர்களிடையே நன்மதிப்பற்றவராக இருந்தார். அவர்தான் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்று கூறப்பட்டபோது, அவரது ஜனங்கள் தங்கள் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டனர் - அலட்சியம் செய்தனர், வெறுத்தனர், எந்த மேன்மைக்கும், மகிமைக்கும் நம்பிக்கையற்றவராக “வறண்ட நிலத்தி - ருந்து துளிர்க்கிற வேரைப்போல” எண்ணினர். அவரது சரீரமாகிய சபைக்கும் இது உண்மையாக இருந்தது. அவர்கள் மனிதரால் வெறுக்கப்பட்டனர், ஒதுக்கப்பட்டனர். இவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது; உலகத்தின் குப்பையைப் போலவும் எல்லாரும் துடைத்துப் போடுகிற அழக்கைப் போலவும் எண்ணப்படுகிறோம்; நாங்கள் கிறிஸ்துவினிமித்தம் நாள் முழுதும் அறிவீனராக எண்ணப்படுகிறோம். 1 கொரி. 4:13

மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது; “தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஞானிகள் அநேகரில்லை, வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, பிரபுக்கள் அநேகரில்லை; இந்த உலகத்தின் தரித்திரரை, விசுவாசத்தில் ஐசுவரிவான்களை ராஜ்யத்தின் சுதந்திரர்களாகவும் தெரிந்து கொண்டார்.” மனிதர்களில் மதிப்புக்குரியவர்களை ஒன்றுமில்லாமல் ஆக்குவதும், ஒன்றுமில்லாதவர்களை மதிப்பிற்குரியவர்களாக ஆக்குவதுமான இந்த தெய்வீக தெரிந்து கொள்ளுதல்-ன் ஒழுங்கே சிவிசேஷ யுகம் முழுவதும் காணப்படுகிறது. நாமும் கூட சாமுயேலைப் போல சமூகத்திலும், அறிவிலும், குணத்திலும், படிப்பிலும் மேன்மையான நிலைமையில் உள்ள மனிதர்கள் உயர்வாக உள்ள இவர்களை தேவன் ஆனந்த தைலத்தினால் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக காணப்படுகிறவர்களை அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறோம். மனிதர்களில் உயர்வாக உள்ள இவர்களை தேவன் ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணுவார் என்றும், தேவனுடைய ராஜ்யம் முதலானவைகளைக் குறித்த அறிவை வழங்குவார் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நாம் அப்படி எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று காண்கிறோம். ஏனெனில் தேவன் வெளிப்படையான தோற்றத்தை பார்க்காமல் இருதயத்தை

பார்க்கிறார் என்கிற புதிய பாடத்தை பெறுகிறோம். நாம் இருதயத்தை அறிய முடியவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த காரியங்களில் தெய்வீக தீர்மானத்தை முழு திருப்தியுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஏற்ற காலத்தில் தேவன் தற்கால சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவார் என்பதை நம்புகிறோம். அப்பொழுது, இப்பொழுது தெரிந்து கொண்டதைக் காட்டிலும் தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுதல்-ன் அர்த்தத்தை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளுவோம். அப்பொழுது தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் இருதயத்துக்கும், ராஜ்ய அழைப்புக்கு தகுதியில்லாதவர்களாக, ஆனால் வெளியரங்கமாக தாழ்மையாக இருப்பவர்களின் இருதயத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் காண முடியும். இடைப்பட்ட காலத்தில் சாதாரணமாக நாம் காத்திருந்து அவரது தீர்மானத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். நமது இரட்சகர் கூறுகிறதாவது: “பிதாவே! வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! இவைகளை நீர் ஞானிகளுக்கும் கல்வி: மாண்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தின படியால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்; ஆம், பிதாவே! இப்படிச் செய்வது உம்முடைய திருவுளத்துக்குப் பிரியமாயிருந்தது.” (லூக் 10:21)

தேவனுடைய முறைமைகளை போதிக்கப்பட்ட நாம் “கேட்கிறதற்கு காதுள்ளவர்களாகவும்” அவருடைய ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகிற படிக்காதவர்களை, அற்பமானவர்களை இழிவுபடுத்தக்கூடாது, அவர்கள் தேவனிடத்தில் பரிசுத்தத்தையும் நேர்மையையும், காண்பிக்கிறார்கள், நமக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு சத்தியத்தை எல்லாருக்கும் கூறும் போது, தேவனுடைய சலுகை வெளிப்படுத்தப்பட்டவர்களோடு நாம் கனி கூரவேண்டும்; அவர்களது பூமிக்குரிய சூழ்நிலைகள் பற்றி கண்டிக்கொள்ளக்கூடாது. தேவன் தம்முடையவர்களை அறிவார். அப்படிப்பட்டவர்களை நமது கர்த்தரின் பிரதிநிதிகளாகவும் ஸ்தானாதிபதிகளாகவும் அங்கீகரித்து, கனப்படுத்தி, ஒத்துழைப்பு அளிக்க வேண்டும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் அடங்கிய ஒரு சபையை நாம் கவனிக்கும் போது, சிலர் மனதை கவருகிற தோற்றம் இல்லாதவர்களாகவும், சிலர் நன்கு படிக்காதவர்களாகவும், நாகரீகம் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய அபிஷேகத்தின் அடையாளத்தைப் பெற்று இருக்கிறார்கள்; சத்தியத்தின் ஒளி அவர்கள் முகத்தில் பிரகாசிக்கிறது; சத்தியத்தின் நம்பிக்கை அவர்களுக்கு எழுச்சியூட்டுகிறது; அவர்களது வாழ்க்கை இருளின் ராஜ்யத்தி-ருந்து தேவனுடைய குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. கர்த்தர் நம்மை தமது மணவாட்டியை தேட அனுப்பும்போது, அவரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சம்பத்துகளான சிலரை நாம் அறியாமல் கடந்து

சென்று, வேறு சிலரை கூட்டிச்சேர்க்கும்போது அவர்களை அவர் தகுதியற்றவர்கள் என்று ஒதுக்குகிறார். நாம் இப்படி அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. அதற்கு காரணம் நம்மால் இருதயத்தை அறிய முடிவதில்லை. இந்த எண்ணம் நம்மை எல்லாரிடமும் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும் நற்குணமுள்ளவர்களாகவும், சாதுவானவர்களாகவும் ஆக்க வேண்டும். தாவீதை அபிஷேகம் பண்ணுவதில் சாமுயேல் தேவனை நோக்கி பார்த்தது போல, நாமும் அவருடைய ஊழியர்களாக, நமது ஊழியத்தில் அவரை நோக்கி பார்க்கும் மனப்பாங்கு உள்ளவர்களாகவும் அவர் மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் பந்தியிருக்க உட்காரப்போகும் போது, “அவன் இங்கே வருமட்டும் நான் பந்தியிருக்கமாட்டேன்” என்று சாமுயேல் கூறினார். ப-யிட்ட பிறகு பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்டவர்களும் ப-யில் கலந்து கொண்டவர்களும் அந்த விருந்தில் கலந்து கொள்வது ஒரு வழக்கமாக இருந்தது. இப்படியாக அந்த மாமிசத்தை புசித்து தேவனுடன் விருந்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். தாவீது தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறவனாக இருந்தபடியால், தாவீது வரும்வரை அந்த விருந்து ஆரம்பிக்கப்படக்கூடாது என்று சாமுயேல் முடிவு செய்தார். அநேகமாக இதில் கூட தெய்வீக திட்டத்தில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் ஒரு குறியீட்டை நாம் பார்க்கமுடிகிறது. அகில உலக மனுமக்களுக்காகவும் ஒரு கொழுமையானவைகளின் விருந்து ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட ப-கள் கொல்லப்படும் வரை, இதைக் காட்டிலும், முதன்முதலாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் வந்து அபிஷேகத்தை பெறும் வரை இந்த விருந்து ஆரம்பிக்கப்பட முடியாது. சபையின் தலையானவரான நமது கர்த்தரிடத்தில்

அபிஷேகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சவிசேஷ யுகமுழுவதும் சபையாகிய அவரது சரீர் அங்கங்கள் அனைவர் மேலும் வழிகிறது. ப- கொல்லப்படுகிறது, நாம் கிறிஸ்துவின் அங்கமாக இருந்து அந்த ப-யில் பங்கு பெறுகிறோம். சீக்கிரத்தில் இந்த காரியங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும். அப்பொழுது கொழுமையான பதார்த்தங்களின் விருந்து விரிவுபடுத்தப்படும். அந்த உண்மையான விருந்தில் தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரே பிரதானமானவராக இருப்பார்.

தாவீதின் அபிஷேகத்தில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் வல்லமையும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் உடன் சென்றது. இதை நாம் புரிந்து கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் பெந்தெகொஸ்தே நாளி-ருந்து சபையாகிய நம்மிடம் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகள் அந்த காலத்தில் இல்லை. இது குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை. (யோவான் 7:39) தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட உத்தியோகத்திற்கு அவரை தகுதிப்படுத்தி தயார்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமாகவோ தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் வல்லமையும் அவன் கூட இருந்தது. சபை, கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதி-ருந்து வருகிற அபிஷேகத்திற்கு இதை ஒரு நிழலாக நாம் கவனிக்கக் கூடாது? அபிஷேகம் வெளிப்படையானது அல்ல. நம்முடைய இம்மைக்குரிய ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது அல்ல. ஒரு புது சிருஷ்டியாக நாம் அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டிருக்கிறோம்; புது சிருஷ்டியாக நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும் அன்பிலும் வளருகிறோம்; புது சிருஷ்டியாக விரைவில் நாம் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பூரணமடைந்து, நமது கர்த்தரும் ஆண்டவருமானவருடன் சிங்காசனத்திற்கு வருவோம்.

R5660

Why the World has not Received Restitution

உலகம் ஏன் இன்னும் இழந்ததை திரும்ப பெறவில்லை

பாவத்தினால் இழந்த ஆதாமின் ஜீவனுக்கு ஈடாக நமது கர்த்தர் தமது ஜீவனைக் கொடுத்தபோது, அகில உலகத்தின் பாவத்திற்காகவும் அவர் மரித்தார் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. நமது இரட்சகரின் மரணம் அகில உலகத்திற்கும் போதுமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அகில உலகமும் மரபு வழியாக ஆதாமின் தண்டனையில் பங்குதாரர்களாக இருக்கிறார்கள். இயேசுவின் மரணத்தின் புண்ணியம் ஆதாம் மற்றும் அகில உலகத்தின் பாவங்களுக்கும் போதுமானதாக இருக்கிறது. அது இன்னும் ஆதாமுக்கோ, அகில உலகத்திற்கோ பயன்படுத்தப்படவில்லை. அது யாருக்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் பிதாவின் கைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எதற்காக அது பயன்படுத்தப்படபோகிறது என்பதை வேதம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. நமது கர்த்தர் இரண்டாம் வருகையில் வந்து தமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தப்பிறகு ஆதாமுக்காகவும் அவரது சந்ததியினருக்காகவும், அவரது ப-யின் முழு புண்ணியத்தையும் தெய்வீக நீதியின் தேவையை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவர் பயன்படுத்துவார். இப்படியாக ஆதி பாவத்திற்கான முழு விலைக்கிரயம் கொடுக்கப்படும். ஆதாம் தண்டனையி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, உடனே இழந்ததை திரும்ப கொடுக்கும் வேலை தொடரும். கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தை உலகிற்கு பிரயோகிக்க காத்திருக்கும்போது, கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை சபைக்காக பிதாவிடம் சாட்டுகிறார்.

கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சபைக்கு சாட்டப்படுகிறது

இந்த பாடத்தை தியானிக்கும்போது சாட்டுதல் என்கிற வார்த்தையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். சாட்டுதல் என்பது கொடுப்பது அல்ல. கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை கொடுத்தல் என்பது ஆதாமுக்கும் அனைத்து சந்ததிக்கும் பிரயோகித்தல் என்று பொருள்படும். இயேசு இன்னும் அதை ஆதாமுக்கும் அனைத்து சந்ததிக்கும் கொடுக்க தயாராக இல்லை. ஏனெனில் தற்கால நிலைமையில் அதை ஆதாமுக்கும் அவரது சந்ததிக்கும் கொடுப்பது நல்ல திட்டமாக இருக்காது.

வார்த்தை சம்பந்தமான பயன்பாட்டில் சாட்டுதல் என்ற வார்த்தை, சம்மதத்திற்கு ஒத்த ஒரு கருத்தை கொடுக்கிறது. ஒருவர் ஒரு காகித நாணயத்தை ஒரு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சம்மதம் தெரிவிக்கிறார் என்றால், அவர் ஒரு பைசா கூட தருவதில்லை. ஆனால் அவர் அந்த பணத்தின் மதிப்பை சாட்டுகிறார். இந்த பரிமாற்றம், சபைக்கு கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை சாட்டுகிற ஒரு வேலையை விளக்குகிறது. தேவனுடன் ஒரு ப-க்குள் நுழைவதற்கு சபை தகுதியற்றதாக இருக்கிறது. பூரணமில்லாத எந்த ஒரு ப-யையும் ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் விரும்பவில்லை. ஆனால் இயேசு தேவனுடைய கையில் பற்று வைத்திருப்பதினால், அந்த புண்ணியத்தின் ஒரு பகுதியை, தங்களை அர்ப்பணம் செய்கிறவர்களுக்கு சாட்டுகிறார். அந்த புண்ணியத்தின் பலத்தால் அவருடைய சீடர்களாக விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர் ஒரு ஜாமீன் கொடுப்பவராக அல்லது ஒரு உத்திரவாதியாக ஆகிறார். இதற்கு மேல் எதுவும் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவர்களது அர்ப்பணம் ப-செலுத்தவேயாகும்; தங்களிடம் உள்ளதை ப-யிடவே அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. நம்முடைய கர்த்தர் தமது புண்ணியத்தை சபைக்கு சாட்டுவதால், அவர்களிடம் இல்லாததை மரபு வழியில் குறைவுபட்டிருப்பவைகளை யெல்லாம் ஈடு செய்கிறது. அவர்கள் தங்கள் ஒப்பந்தத்தை நிறைவு செய்யும் போது, இந்த புண்ணியம், அந்த காகித நாணயத்துக்கான பணத்தை கொடுப்பது போல், கொடுக்கப்படுகிறது.

அந்த புண்ணியத்தை வெளியிடுதல்

தேவனிடத்தில் உடன்படிக்கை செய்கிற அனைவருக்கும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு உத்திரவாதியாக அல்லது சாட்டுகிறவராக ஆகிறார். இதில் சிறுமந்தை மாத்திரமல்ல, தங்களது உடன்படிக்கையை நிறைவு செய்ய இந்த சாட்டுதல் தேவைப்படுகிறவர்களும், விசுவாசத்தில் குறைவுள்ளவர்களாகிய திரள் கூட்டத்தாரும் இதில் இருக்கிறார்கள்; மேலும் பிற்காலத்தில் தெரிந்தே அவிசுவாசிகளாகி இரண்டாம் மரணத்திற்கு செல்கிறவர்களும் இதில் அடங்குவர். இந்த அனைத்து காரியங்களும் நிறைவேறும்போது, கிறிஸ்துவின் இந்த புண்ணியம் சாட்டுதல் -- ருந்து முழுவதுமாக

விடுவிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்து மத்தியஸ்தராக இருக்கும் புதிய உடன்படிக்கையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்கு பிரயோகிக்கப்படும், பிறகு அவரது ராஜ்யம், உலகை உயர்த்தவும், ஆசீர்வதிக்கவும் ஒரு மத்தியஸ்த அரசாங்கமாக இருக்கும்.

கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு உத்தேசிக்கப்பட்ட காரியம் என்னவென்றால், இயேசுவைப்போல இவர்களும் தங்களது மானிட ஜீவனை ப-யாகக் கொடுப்பார்கள். தேவன் அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டு இருக்கிற வழியில் அதை கொடுப்பார்கள். ஆனால் பிரதிஷ்டை மூலமாக தங்களை தேவனிடம் அர்ப்பணிக்கிறவர்கள் ஆதாமின் பாவ சந்ததியினரின் அங்கங்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே தேவன் பாவிகளோடே தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார். மேலும் தேவனுடைய பிள்ளைகளும், ஆதாமின் பாவ சந்ததியாக இருப்பதால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ப-யாக ஒப்புக் கொடுப்பதில் நான்கில் மூன்று பங்கை ஏற்கெனவே இழந்து விட்டபடியால் அவர்கள் நான்கில் ஒரு பங்கு ப-யை மட்டுமே செலுத்தும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நான்கில் ஒரு பங்கு ப- மட்டுமே தேவனுக்கு தேவைப்படுகிறது. எனினும் ப-யில் கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்ற விரும்புகிறவர்களுக்கு இயேசு உத்திரவாதியாக ஆகும்படி தேவனுடைய திட்டம் வழி செய்திருக்கிறது. அவரது கணக்கில் அவர்களது ப-கள் அவரது ப-யின் ஒரு பங்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அவர்கள் அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவார்கள்.

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகும் தத்துவம்

இந்த காரியத்தின் தத்துவம் இதுதான், தெய்வீக விருப்பத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து இயேசு தமது மானிட ஜீவனை ப-யாக கொடுத்ததின் மூலமாக ஒரு சிறப்பான வரவை முன்பே பரலோக பிதாவின் கரங்களில் அதாவது நீதியின் கரங்களில் வைத்திருக்கிறார். ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததிக்கும் போதுமானதாக இருக்கும். அந்த ப- குறித்த காலத்தில் பிரயோகிக்கப்படும்படியாக தேவனுடைய கரங்களில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கவும், உயர்த்தவும் இழந்ததை திரும்ப கொடுக்கக்கூடிய கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருடயுக் ராஜ்யத்தின் ஆரம்பத்தில் அது பிரயோகிக்கப்படும். அந்த ஆசீர்வாதத்தின் அல்லது கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி, இளைப்பாறுதல் ஆதாமின் சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் வருவதற்குரிய ஏற்ற காலமாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி ஆதாமின் பிள்ளைகளில், மரணபரியந்தம் அர்ப்பணம் செய்து, பாவத்தை விட்டுவிட்டு கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாகிறவர்களுக்கு ஏற்ற காலத்தில் பிரயோகிக்கப்படும்.

இயேசு தன் பின்னடியார்களாக ஆக விரும்புகிறவர்களுக்கு ஒரு பரிசீலனையாக இருந்து, தேவனுடைய கரங்களில் வரவு வைத்திருக்கிற அவரது புண்ணியத்தை பிரயோகிப்பார். ஆயிர

வருட யுகத்தில் அவர்கள் பெறப்போகிற இளைப்பாறுத-ன் ஆசீர்வாதத்திற்கு சமமாக இந்த புண்ணியத்தை பிரயோகித்தல் இருக்கும். பிரயோகிக்கப்படுகிற இந்த புண்ணியம் அவர்களது அனைத்து பாவங்களி-ருந்தும் தண்டனைகளி-ருந்தும் அது அவர்களை விடுவிக்கிறதாக இருக்கும். இப்படியாக விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிற இவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்களது ப-கள் அவர்களது இரட்சகரின் ப-யின் ஒரு பாகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இப்படியாக இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் அர்ப்பணம் பண்ணியிருக்கிற பலவேறு நபர்களுக்கு பிரயோகிக்கப்படும் வரை, கிறிஸ்துவின் முழு புண்ணியமும், ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததியினருக்கும் விடுவிக்கப்படாது. கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் மரிக்கும் போது, இந்த புண்ணியத்திற்கு ஒரு பாகம் சாட்டப்படுகிறது. ஏனெனில் இந்த சாட்டுதல், ப- கொடுப்பவர்களின் ப- தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதாக செய்யப்படுகிறது. ப- கொடுப்பவர்கள் தங்களது யூமிக்குரிய நம்பிக்கைகளையும் பலன்களையும் முதலாவது விட்டுவிடுகிறார்கள். இளைப்பாறுத-ன் சலுகைகள் எல்லாருக்கும் இயேசுவினால் உத்திரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது. அவர் அர்ப்பணம் (பிரதிஷ்டை) செய்த கணநேரத்தில் அந்த அளவுக்கு தியாகம் செய்திருக்கிறார், மேலும் அதை முடித்திருக்கிறார். எனினும் அவரது அர்ப்பணம் மரண பரியந்தம் அவரது மற்ற திறமைகள், வல்லமைகள், உயிர், பலம் ஆகியவைகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. சபைக்கு நமது இரட்சகரின் ஆதரவு மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயத்தின் மூலம் ஒரு உத்திரவாதமாக செயல்படுகிறது. இந்த விலைக்கிரயம் மானிட இளைப்பாறுத-ன் சலுகைகளுக்கு முழுமையாக நீதியின் கரங்களில் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

புண்ணியத்தை சாட்டுதல் விளக்கப்படுகிறது

ஒரு விளக்கம் : 'அ' என்பவர் வங்கியில் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பத்து இலட்சம் ரூபாய் போட்டு வைத்திருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். இந்த காலக்கட்டத்தில் அவரது நண்பர்களுக்கு

R5662

கடனாக பணம் தேவைப்படுகிறது. 'அ' என்பவர் வங்கியாளரிடம், 'நான் போட்டு வைத்திருக்கிற பத்து லட்சம் ரூபாயை ஒன்றும் செய்யாமல் இதன் பலத்தில் கடன் தேவைப்படுகிறது. எனது நண்பர்களுக்கு நான் உத்தரவாதம் கொடுத்தால், கடன் கொடுப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்' என்று கூறுகிறார். வங்கியாளரும் ஆம் என்று கூறுகிறார். கடன் வாங்கிய நண்பர்கள் குறித்த காலத்தில் கடனை திருப்பி செலுத்தவில்லையென்றால், உத்திரவாதம் கொடுத்த தொகை முழுவதும் 'அ' என்பவரின் தொகையி-ருந்து கழிக்கப்படும். அதாவது 'அ' என்பவரின் பத்து லட்சம் தொகைக்கு அவர் நண்பர்களுக்கு உத்திரவாதம் கொடுத்த தொகை தடையை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால், நண்பர்கள் வாங்கிய கடன் தொகை முழுவதும் திருப்பி செலுத்தப்படும் பொழுது, அந்த பத்து லட்சம் தொகைக்கு எந்த தடையும் இல்லை. கடனுக்கு எந்தவித உத்திரவாதமும் கொடுக்கப்படாதது மாதிரியும் யாருக்கும் சாட்டுதல் பண்ணாதது போலவும் இருக்கும்.

கிறிஸ்துவின் சீடர்களாக ஆகும் நமக்கு இப்படித்தான் இருக்கிறது. நமது ஜீவனை கொடுப்போம் என்கிற உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவோம் என்பதற்கு கிறிஸ்து நமது உத்திரவாதியாகிறார். நமது ஜீவன் கொடுக்கப்படும் வரை, உலகத்திற்கு பயன்படுத்தும் பொருட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள அவருடைய புண்ணியத்தின் மீதான தடையாக சாட்டுதல் தொடர்கிறது. ஆனால் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் மரிக்கும் பொழுது, அந்த ஒருவருக்காக சாட்டுதல் பண்ணப்பட அனைத்து புண்ணியமும் முடிவுக்கு வருகிறது. ஏனெனில் உடன்படிக்கை நிறைவு பெறுகிறது. உடன்படிக்கையின்படி நமது ஜீவனை தாங்களே முன் வந்து கொடுக்காதவர்களுக்கு இயேசு தாமே உத்திரவாதியாக இருந்து அவர்கள் தங்கள் ஜீவனை அளிக்கும்படி செய்கிறார். அவர்களில் சிலர் மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில், மிகுந்த உபத்திரவத்தின் வழியாக வருவார்கள். அவர்களது மரணம் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கான ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும். மற்றவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்.

Victories over Modern Giants

நவீன இராட்சதர்கள் மீதான வெற்றிகள்

1 சாமுயேல் 17:1-54

பழங்கால அரக்கர்கள் - தாவீதும் கோ-யாத்தும்-மானிட பலத்தினால் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய ஆவியினால் அல்லது வல்லமையினால் - நல்ல போராட்டத்தை போராடுதல்-மாம்சீக ஆயுதங்களுடன் அல்ல - சத்தியம் என்னும் கூழாங்கல்-ன் பலம்.

ஆதியாகமம் ஆறாம் அதிகாரத்தில் இராட்சதர்களை பற்றி வேதாகமத்தில் முதன் முதலாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மனுஷ தாய்மார்களுக்கும், மனுஷ ரூபமெடுத்து வந்த விழுந்து போன தூதர்களாகிய தகப்பனார்களுக்கும் பிறந்தவர்கள். எனினும் இவர்கள் எல்லாரும் நோவா

காலத்தில் வந்த ஜலப்பிரளயத்தினால் அழிந்துவிட்டார்கள். அந்த காலத்தி-ருந்து அவ்வப்போது ஆசியாவில் இராட்சதர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பாசானின் ராஜாவாகிய ஓக் என்பவரின் இருப்புக்கட்டில் பதின்மூன்று அடி நீளமுள்ளது. கானான் தேசத்தை வேவு பார்க்க

சென்றவர்கள் அங்கே இராட்சத பிறவியாக ஏனோக்கின் குமாரரை பார்த்தோம் என்று கூறினார்கள். தாவீது கொன்ற காத் ஊரின் இராட்சதனான கோ-யாத் ஒரு வேளை இந்த வம்சத்தில் வந்தவனாக இருக்கலாம்.

சமீப காலத்தில் கூட இராட்சதர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; ஐரிஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பைர்னே (Byrne) என்பவன் எட்டு அடி நான்கு அங்குலம் உயரம் உடையவன்; ஒரு ஆங்கிலேயன் மிட்ல்டன் (Middleton) என்பவன் ஒன்பது அடி, மூன்று அங்குலம் உயரம் உடையவன்; லஸ்கின் (Lushkin) என்ற ரஷ்யன் எட்டு அடி, ஐந்து அங்குலம் உயரமுடையவன்; சாங் (Chang) என்ற சீனர் ஏழு அடி, எட்டு அங்குலம் உயரமுடையவன்; காப்பராஸ் (Gabbaras) என்பவன் ஒன்பது அடி, ஒன்பது அங்குலம் உயரமுடையவன் என்று பி-னி (Pliny) அறிவித்தார், ஆகையால் தாவீது கோ-யாத் சம்பவத்தில் சந்தேகத்திற்கு முகாந்தரம் ஏதுமில்லை.

தாவீது என்ற இருபது வயதுள்ள ஒரு வா-பன் இஸ்ரவே-ன் ராணுவத்தில் இருக்கிற தனது மூன்று சகோதரர்களுக்கு உணவையும் தின்பண்டங்களையும் கொடுக்கச் சென்றான்; மேற்கி-ருந்து படையெடுத்து வந்த பெ-ஸ்தர்களின் இராணுவத்திற்கு எதிராக இஸ்ரவே-ன் இராணுவம் அணிவகுத்து நிற்பதைக் கண்டு திகைத்தான்; ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் பயந்து அவர்கள் சண்டை போடாதிருந்தார்கள். பெ-ஸ்திய வீரன் ஒருவன், உருவத்திலும் பலத்திலும் இராட்சதனைப் போ-ருந்து, இருநூற்றி இருபது பவுண்டு எடையுள்ள கவசங்களைப் போட்டுக் கொண்டு, இருபத்தி ஐந்து பவுண்டு எடையுள்ள அலகையும் மூன்று அங்குல கனமுமுள்ள ஒரு ஈட்டியை கையில் பிடித்துக் கொண்டு அனுதினமும் காலையில் வந்து நிற்பான், அவன் இஸ்ரவேலரை நிந்தித்து, தன்னை யாராவது தனித்து நின்று போரிட்டு ஜெயித்தாலோ அல்லது தோற்றாலோ, அதுவே போரின் முடிவு என்று கூறி சவால் விட்டான். அவன் இஸ்ரவேல் தேசத்தை மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவே-ன் தேவனையும் நிந்தித்தான்.

இளைஞனான தாவீது இப்படி நீண்ட நாட்களாக நடந்து வருவதைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டான். அவனது சவாலை யாரும் ஏற்க முன் வரவில்லை. மெய்யான தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள தாவீது தேவனுக்கும் அவனது நாட்டிற்கும் உள்ள உடன்படிக்கையை உணர்ந்தான். தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு அவனது விசுவாசம் சர்வவல்லவர் மேல் இருந்தது. தனது சகோதரர்களும் தனது நாட்டினரும் விசுவாசத்தில் குறைவு படடிருப்பதைக் கண்டு தாவீது ஆச்சரியப்பட்டான், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட அவன் கோ-யாத் எதிர்த்து போரிட தான் தயார் என்று அறிவித்தான்.

இந்த சவாலை ஏற்று அந்த பெ-ஸ்தியனை கொன்று போடுகிறவன் தகுந்தபடி கனப்படுத்தப்படுவான் என்று

சவுல்ராஜா எல்லாருக்கும் தெரியும்படி பிரகடனப்படுத்தியிருந்தான். இளைஞனான தாவீது, சவுல் ராஜாவுக்கு முன் நிறுத்தப்பட்டான். தாவீது ஒரு வீரனாக இல்லாமல் ஒரு இளைஞனாக இருந்தபடியால் இவன் கோ-யாத் எதிர்த்த தகுதியுள்ளவனாக இருக்க மாட்டான் என்று சவுல்ராஜா நினைத்தான். ஏனெனில் கோ-யாத்தின் ஈட்டியின் ஒரே குத்திலே இவன் இறந்து போவான் என்று நினைத்தான். பிறகு தாவீது, சவுலைப் பார்த்து, தான் தகப்பனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு தடவை சிங்கமும், ஒரு தடவை கரடியும் ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டபோது அவற்றிடமிருந்து ஆட்டை தப்பிவித்ததாகக் கூறினான். அவன் தைரிய முள்ளவனாக இருந்தான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவன் தேவனிடம் விசுவாசம் வைத்திருந்தான். கடந்த காலத்தில் அவனது அனுதின வேலையில் தேவன் அவனை ஆசீர்வதித்து வந்ததினால், யேகோவா தேவனை நிந்தித்த, அடங்காத ராட்சதனை எதிர்கொள்ளவும் தற்கால கடமையில் வெற்றி பெறவும் தேவையான பலத்தை தேவன் கொடுப்பார்.

ராஜா நம்பிக்கையடைந்தான். இஸ்ரவே-ல் மிகச் சிறந்தவைகளான தமது ஆயுதங்களை தாவீதுக்கு கொடுத்தான். தாவீது அதைப்போட்டு பார்த்து, பழக்கமில்லாததால், அதை களைந்து போட்டு, அது இல்லாதிருந்தால் நல்லது என்று கூறினான். வழக்கமான தனது தடியையும் கவணையும் எடுத்துச் சென்றான். போருக்கு பெ-ஸ்தியர்களிடம் சென்றபோது, ஐந்து கூழாங்கற்களை தெரிந்து கொண்டான். தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தோடு கூடிய இந்த சிறிய ஆயுதமே போதுமானதாக இருந்தது. ஏனெனில் ஒரே ஒரு கூழாங்கல்லே தேவையானதாக இருந்தது.

கோபமும் வெறுப்பும் கொண்ட அந்த இராட்சதன் தாவீதைப்பார்த்து “நீ தடிகளோடே என்னிடத்தில் வர நான் என்ன நாயா” என்று கேட்டான். தாவீது அந்த இராட்சதனை நெருங்கிய போது, அவன் தலையை பின்னுக்கு தள்ளி சிரித்தபோது, அவனது தலைக்கவசம் கீழே விழுந்துவிட்டது. இப்படியாக கோ-யாத், தன்னால் இகழப்பட்டவனும், குறிவைத்து தாக்குவதில் வல்லவனான தனது எதிரியிடம் தன்னை காண்பித்தான். அந்த காலத்தில் செய்தித்தாள்களோ பொது நூல் நிலையமோ கிடையாது. இந்த காலத்தில் உள்ள துப்பாக்கிக்கு இணையாக அந்த காலத்தில் கைதேர்ந்தவர்களின் கையில் உள்ள தங்கள் கல் எந்த அளவுக்கு யுத்த களத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று இருந்தது என்பதை கோ-யாத் அறியாதிருந்தான். தாவீது சீக்கிரத்தில் தன் கவணிலே ஒரு கல்லை வைத்து சுற்றி அதை கோ-யாத்தின் நெற்றியில் பட எறிந்தான். பெ-ஸ்தன் நிலைகுலைந்தான், அவனது ஆயுததாரி ஓடிப்போனான், அவனது ஆயுதமே தாவீதின் வெற்றிச்சின்னமானது. பெ-ஸ்தியர்கள் திகைத்தார்கள்; பயமும் திகிலும்படந்து ஓடினர். இஸ்ரவேலர்கள் அவர்களை தங்கள் அரணான பட்டணம் மட்டும் தூரத்தினர்.

நவீன ராட்சதர்களை சந்திப்பது எப்படி?

இயேசுவின் மரணத்தை தொடர்ந்து ஒரு புதிய தெய்வீக ஒழுங்கு ஆரம்பமானது, தேவனிடத்தில் விசுவாசம் உள்ளவர்கள் ஜெயங்கொள்ள வேண்டிய போர்கள் இன்னும் உள்ளன, ஆனால் உலகப் பிரகாரமான ஆயுதங்களைக் கொண்டு அல்ல. எனினும் அவர்களது வெற்றிகளெல்லாம், தாவீதுக்கு அனுசூலமாக செயல்பட்ட அதே கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறது. தேவனிடத்தில் உள்ள விசுவாசமே அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. அவர்களது போராட்டத்திற்கான காரணம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர்களது விசுவாசத்திற்கேற்ற ஒரு தைரியம் - சிறிய சத்துருக்களை மேற்கொண்ட முந்தைய வெற்றிகளின் மூலம் அவர்களது படிப்படியாக அபிவிருத்தியடைந்த ஒரு விசுவாசம் தாவீதின் காரியத்தைப் போல நாம் எதிர்கொள்ளப்போகிற ராட்சதர்களுடன் போரிடுவதற்கான தைரியத்தையும் பலத்தையும் கொடுக்க உதவுகிறது.

இதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், சுயநலம், கோபம், துர்குணம், பொறாமை, தூஷணம் போன்ற சிறிய போராட்டங்களில் ஜெயம் கொள்வதற்கும் மற்றும் சிறிய பலவீனங்கள், சிறிய குறைகள் ஆகியவைகளை ஜெயம் கொள்வதற்கும் ஒவ்வொரு நாளும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இவைகள் மேல் பெற்ற வெற்றிகள், இவைகளை வெற்றி கொள்ள தேவனுடைய உதவி மூலம் பெற்ற அனுபவங்கள், பெரிய சோதனைகளுக்கும் பெரிய வெற்றிகளுக்கும் படிப்படியாக நம்மை தயாராக்குகிறது.

“ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படி அருள் செய்வேன்” என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை அறியும்போது, தேவன் சபையை எந்த மகிமைக்காக அழைத்தாரோ, அந்த மகிமைக்கு

பாத்திராவதற்கு நாம் ஒரு பெரும் வெற்றியை ஜெயிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை அது நமக்கு தருகிறது. கற்றுக் கொள்வதில் நாம் சந்தோஷப்படுகிற இந்த வெற்றி எப்போதுமே பலமுள்ளதாக இல்லாதிருந்தாலும், தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார்.

நண்பர்கள் அல்லது அண்டை வீட்டார்களோடு உள்ள சண்டை, சச்சரவுகள் அவை நியாயமானதாக இருந்தால் கூட அதை தேவன் அங்கீகரிப்பதில்லை, பரிசு வழங்குவதில்லை. ஆனால் அநீதி, பாவம் மற்றும் தெய்வீக சட்டம் எதிர்க்கிற எந்த ஒரு காரியத்துடனான பூசலை தேவன் அங்கீகரித்து பரிசளிக்கிறார். இந்த பூசலும் வெற்றியும் முதலாவது நமது இருதயத்துக்கும் சிந்தைக்கும் உரியதாகும். இரண்டாவதாக, பொது மக்கள் தீமைக்கு எதிராகவும் சமூக நீதியின் ஆதரவுக்காகவும் போராடுவதில் தேவ கிருபை விரிவடையும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு எதிராக நூற்றாண்டு காலங்களாக துணிவு கொண்ட மகா பெரிய இராட்சதனாகிய பாவமும் அநீதியும் தேவனால் குறித்த காலத்தில் உண்மையான தாவீது மூலமாக அடித்து நொறுக்கப்படும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தாவீது என்ற வார்த்தைக்கு பொருளே “பிரியமானவன்” ஆகும். உண்மையான பிரியமானவர் கிறிஸ்துவரும் - தலையும் அவரது சரீராகிய சபையும் சேர்ந்தது ஆகும். சுருக்கமாக, சத்தியம் என்னும் கவண் கல் மகா பெரிய சத்துருவை நொறுக்கிப்போடும், உண்மையான தாவீது ஆயிர வருட யுக ஆளுகையை ஆரம்பிப்பார், இந்த ராஜ்யம் உலகை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கும். தாவீது வகுப்பாரில் ஒரு அங்கமாக இருக்கிற நாம் ஜெயங்கொள்ளுகிற ஆவியையும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திலும் வல்லமையிலும் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் உடைய ஆவியையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

R5662

The Faith of One Persecuted

கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒருவரின் விசுவாசம்

1 சாமுயேல் 19

தாவீது மேல் சவு-ன் பொறாமை - அவனுக்கு தீங்கிழைக்கும் முயற்சிகள் - அடிக்கடி நிகழ்ந்த இரட்சிப்புகளெல்லாம் தெய்வாதீனமானது - நமது எதிராளியாகிய சாத்தான் நமக்கு தீங்கிழைக்கவே நாடுகிறான் - தேவனிடத்திலும் நீதியினிடத்திலும் நமது அர்ப்பணம் நமது இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது - இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் ஏன் அனுமதிக்கப்படுகின்றன - வா-பனான தாவீதை இஸ்ரவேல் இராணுவமும் ஜனங்களும் போற்றி புகழ்ந்தனர்.

“கர்த்தரை நம்புகிறவனோ உயர்ந்த அடைக்கலத்திலே வைக்கப்படுவான்.” நீதிமொழிகள் - 29:25

பெ-ஸ்தரோடே யுத்தம் தொடர்ந்தது. தாவீது ராணுவத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, அதிகாரியாக்கப்பட்டு சவுல் ராஜாவிடம் நேரடி தொடர்பு வைத்திருந்தான். தாவீது போன இடமெல்லாம் வெற்றிமேல் வெற்றி கிடைத்தது. சவுல் ராஜா ஜனங்கள் தம்மைவிட தாவீதை அதிகம் மதிப்பதை கண்டான். தாவீது தனது வெற்றிகளில் ஒன்றில் திரும்பி

வரும்போது ஸ்திரீகளும் பெண்களும்,

“சவுல் கொன்றது ஆயிரம்

தாவீது கொன்றது பதினாயிரம்”

என்று பாடிக்கொண்டு வந்தபோது, சவு-ன் இந்த பொறாமை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

பொறாமைத் தீ முற்றிலுமாக அவனை ஆட்கொண்டது. அது

முதல் அவன் தாவீதை கொல்லும் எண்ணத்தில் இருந்தான். சவுலுக்குப்பின் அடுத்த ராஜாவாக சாமுவேலால் தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட காரியம் சவுலுக்கு தெரியாமல் ரகசியமாக இருந்தது. அமலேக்கியரைப் பற்றிய காரியத்தில் சவுல் தெய்வீக கட்டளைகளை நிறைவேற்றாததால், ராஜ்யபாரம் அவனிடமிருந்தும் அவனது குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் நீக்கப்பட்டு வேறொருவனுக்கு கொடுக்கப்படும் என்ற காரியத்தை சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி அவனிடம் கூறியிருந்ததை மட்டும் அவன் அறிந்திருந்தான். ஆனால் இது நடக்காது என்றும் தனது மகனாகிய யோனத்தான் தனக்குப்பின் ராஜாவாக ஆவான் என்றும் நம்பியிருந்தான்.

பொறாமை என்பது சுயநலம் என்கிற கசப்பான கணியின் விதை வரை செல்கிறதாயிருக்கிறது. அது காரணத்தை சமநிலைப்படுத்தாமல், சந்தோஷத்தை அணைத்து விடுகிறது. பொறாமை கொண்டவனை அது பயங்கரமான துக்கத்தில் ஆழ்த்தி, அவனை உண்மையிலேயே பித்து பிடித்தவனாக்குகிறது. இது சவு-ன் காரியத்தில் மாத்திரமல்ல ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு மனிதனுடைய அனுபவங்களிலும் விளக்கப்படுகிறது. பொறாமை என்பது என்ன என்பதை யார் தனது வாழ்க்கையில் அறியாமல் இருக்கிறார்கள்? எந்த அளவுக்கு அறிந்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மோசமாக இருக்கிறது. அது அநேகரை குழந்தைகளையும் பெரியவர்களையும் கொலை செய்கிறவர்களாக்குகிறது. அது குடும்பங்களையும் வியாபார ஸ்தாபனங்களையும் அழித்திருக்கிறது. அது சுயநலத்தின் பயங்கரத்தையும், அதே சமயம் முடாளத்தனத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறதாக இருக்கிறது. பொறாமை என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் எரிச்சலை உண்டு பண்ணுகிறது என்பதை உணர்ந்து மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அதை சரியானபடி நெரித்து, ஜாக்கிரதையாக இருந்து ஜெயங் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்தால், ஜெபம் மூலம் ஜெயங் கொள்ள வேண்டும்.

சவு-ன் பொறாமை தந்திரமானதாக இருந்தது

பொறாமை என்னும் இந்த வ-ப்புக்களின் கட்டுப்பாட்டில் சவுல் இருக்கும்போது, தேவனால் விடப்பட்ட பொல்லாத ஆவி அவன் மேல் இறங்கினதாக விவரிக்கப்படுகிறது. தயவு, நியாயம் மற்றும் அன்பு என்கிற தேவ ஆவிக்கு எதிரான பொல்லாத ஆவி என்று நாம் சொல்லலாம். பெ-ஸ்தியர்களின் போர் நிறுத்தத்திற்கு பிறகு, ராஜா இந்த வ-ப்பு என்கிற துன்பத்தினால் கஷ்டப்படும்போது, தாவீது சுர மண்டலத்தை வாசித்து அவனை அமைதிப்படுத்துவான், தாவீது சவு-ன்

துரோக எண்ணத்தை அறிந்திருந்தான். சவுல் எப்பொழுதும் தன் கையில் வைத்திருக்கிற ஈட்டியைக் கொண்டு தாவீதை கொல்ல நினைத்த இரண்டு தடவையும் தாவீது தப்பித்துக் கொண்டான்.

தாவீதுடன் சண்டையை ஏற்படுத்தி அவனை சரியான காரணத்துடன் கொல்வதற்கு முகாந்தரம் உண்டாகும்படி அவனது மூத்த மகளை தாவீதுக்கு திருமணம் செய்து தருகிறேன் என்று வாக்கு கொடுத்துவிட்டு, அவளை வேறு ஒருவனுக்கு மனைவியாக கொடுத்தான். எனினும் தாவீது மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவனாக தான் இராஜாவுக்கு மருமகனாகிறதற்கு தான் உயர்ந்த குடும்பத்தை சேர்ந்தவனல்ல என்றான். மேலும் ராஜாவின் மகளுக்கு போதுமான அளவிற்கு வரதட்சிணை கொடுப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனும் அல்ல என்று கூறினான். அடுத்து தாவீதுக்கு ஒரு கண்ணியை ஏற்படுத்த, அவன் தாவீதுக்கு தனது இளையமகன் மீகாளை கொடுப்பேன் என்று கூறினான். மறுபடியும் தான் அதற்கு தகுதியானவன் அல்ல என்றும், அவருக்கு வரதட்சிணை கொடுக்க தன்னால் இயலாது என்றும் கூறினான். ஆனால் சவுல் வரதட்சிணை என்பது நூறு பெ-ஸ்தியர்களை கொன்றதற்கான அத்தாட்சி என்று கூறினான். இந்த வரதட்சிணையை கொடுப்பதற்கான முயற்சியில் தாவீது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் இறந்து போவான் என்று சவுல் நினைத்தான். ஆனால் அதற்கு பதிலாக இருநூறு பெ-ஸ்தியர்களைக் கொண்டு சவு-ன் மகளாகிய மீகாளை மனைவியாகப் பெற்றான்.

ராஜா இன்னும் தாவீதிடம் அதிக பொறாமை கொண்டு, தன் குமாரனாகிய யோனத்தானோடும் தனது ஊழியக்காரர்களோடும் பேசி, தாவீதை கொன்றுபோடும்படி கூறினான். தனது தந்தை கொடூரமானவராகவும், பொறாமையுடையவராகவும் சுயநலம் உடையவராகவும் இருந்தபடியால் யோனத்தான் தாவீதை மிகவும் சிநேகித்து சகோதர அன்பு கொண்டான். தாவீது ராஜ்ய பாரத்தை பெற்றுக் கொண்டால், உண்மையான இழப்பு யோனத்தானுக்குத்தான், எனவே யோனத்தானின் அன்பு ஒரு பழமொழியாயிற்று. அதோடு கூட அவன் நல்ல ஆண்மகனுக்கான மற்றும் சகோதரத்துவத்திற்கான நல்ல ஆவியையும், சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகிற ஆவியையும் உடையவனாக இருந்தான். அவன் தாவீதுக்காக தனது தகப்பனிடம் பரிந்து பேசினான். யோனத்தானின் வார்த்தைகள் பெற்றோரிடம் காட்டும் மரியாதைக்கும், தனது நண்பன் தாவீதிடம் காண்பிக்கும் அன்புக்கும் ஒரு உதாரணமாக இருந்தது. அவன் கூறியதாவது: “ராஜா தம்முடைய அடியானாகிய தாவீதுக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்யாதிருப்பாராக; அவன் உமக்கு விரோதமாய்

பாவஞ் செய்யவில்லை. அவன் செய்கைகள் உமக்கு மெத்த உபயோகமாக இருந்ததே. அவன் தன் பிராணனைத் தன் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு, அந்த பெ-ஸ்தனைக் கொன்றதினாலே, கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்கெல்லாம் பெரிய இரட்சிப்பை கட்டளையிட்டதைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டாரே, இப்பொழுதும் முகாந்தரமில்லாமல் தாவீதைக் கொல்லுகிறதினால், குற்றமில்லாத இரத்தத்திற்கு விரோதமாக நீர் பாவஞ் செய்வானேன்.” (வச.4,5)

சாமாதானம் செய்பவனின் இந்த வாதம் வெற்றிகரமாக இருந்தது. ராஜா சாந்தமடைந்தான். தாவீது மறுபடியாக அழைத்து வரப்பட்டு வீட்டின் ஒரு அங்கத்தினன் ஆனான். ஆனால் அது கொஞ்ச நாளைக்கு மட்டும் தான் நீடித்தது. ராஜா சில உயர்ந்த எண்ணங்கள் உடையவனாக இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அது ஆழமாக இல்லை. அது அவனது வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்தவில்லை. மாறாக அவன் தீய சிந்தை, சுயநல சிந்தை மற்றும் பொறாமை சிந்தையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவனாக தேவனுடைய ஆவிக்கு விரோதமானவனாக தூரமாக விலகியிருப்பவனாக இருந்தான்.

மறுபடியாக சவுல் பொறாமை கொண்டவனாக, தாவீதை ஈட்டியினால் அவன் உட்கார்ந்திருக்கிற இடத்திலேயே சுவரோடே சேர்த்து உருவக் குத்திப் போடப்பார்த்தான். ஆனால் தாவீது விலகி தன்னை தப்புவித்துக் கொண்டான். தாவீது தனது வீட்டிற்குச் சென்றான். ஆனால் அங்கே வந்தவுடன் அவனைக் கொல்லும்படி சேவகனை அனுப்பியிருந்தான். தாவீதின் மனைவி இதை அவனுக்கு அறிவித்து, தாவீதை ஜன்னல் வழியாக இறக்கிவிட்டு அவனை தப்புவித்தான். பரிசுத்த பவுல் தப்புவிக்கப்பட்டது போல், அந்த வீடு சுவரினால் கட்டப்பட்ட ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு மனைவிக்காக இருநூறு கொலைகள்

இந்த பாடத்தில் மனிதர்களை கொலை செய்கிற ஒரு அம்சத்தை வேதாகமம், ஊக்குவிப்பதால், ஏளனத்திற்கும் இகழ்ச்சிக்கும் ஆளாகிறது. மேலும் அது நீதிக்கும், நீதியான தேவனுக்கும் முரணாக இருக்கிறது. அவர்கள் கூறுகிறதாவது: “இங்கே தீர்க்கதரிசி தாவீதை, புத்திசா-த்தனமானவனாகவும் தேவனுடைய ஆவியை உடையவனாகவும் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை உடையவனாகவும் நாம் காண்கிறோம். ஆனால் ஒரு மனைவிக்காக இருநூறு மனிதர்களை கொல்லுவதைக் குறித்து வேதத்திலே எந்தவித கண்டனமும் இல்லையே.”

இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளும், வாதங்களும், நியாயமானபடி சிந்திக்கப்படவேண்டும். “நீங்கள் நாத்திகர்கள்,

உங்களோடே வாதம் பண்ணி பிரயோஜனம் இல்லை” என்று கூறி அவர்களை மதிக்காமல் இருக்கக்கூடாது. அவர் செய்வது நீதியானது என்றால் நீதியானது தான்; அவர் செய்வது அநீதியானது என்றால் அநீதியானதுதான். வேதாகமத்தின் இந்த கூற்று தேவனுக்கும். தாவீதுக்கும் அதே போல் மற்றவர்களுக்கும் பிரயோகிக்கப்படவேண்டும். இது குறித்து நாம் விசாரிக்கும்போது, நடுநிலையான நமது மனதுடன் கருத்தை ஆராய வேண்டும். தப்பான எண்ணத்துடன் கண்டிப்பதைவிட, வேதாகமம் எல்லா இடங்களிலும் ஊர்ஜிதம் செய்கிற நீதியின் கொள்கைகளுக்கு இதை எப்படி இசையச் செய்வது என்பதை நாம் விசாரிக்க வேண்டும்.

முதலாவது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ் இருக்கிற ஒரு யூதனுக்கும் கிறிஸ்துவின் தலைமையின் கீழ் இருக்கிற ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நம் மனதில் வைக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக வேதாகமம் மரித்தவர்கள் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்றும் உடனே நித்திய ஆக்கினைக்கும் செல்கிறார்கள் என்றும் போதிக்கவில்லை என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும். மரித்தோர்கள் உண்மையிலேயே மரித்துவிட்டார்கள் என்றும், தேவன் அவர்களுக்கு வைத்திருக்கிற ஒரு நம்பிக்கை, மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலைகளிலும், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் ஆசீர்வாதமான செல்வாக்கின் கீழும் எதிர்காலத்தில் மரண நிலையி-ருந்து ஒரு உயிர்த்தெழுதல் ஆகும் என்று வேதம் போதிக்கிறது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் - நித்திய ஆக்கினை அல்ல என்று வேதம் போதிக்கிறது. தகப்பன் ஆதாம் தனது அறிவைக் கொண்டு, தெரிந்தே பாவம் செய்ததால் இந்த தண்டனை அவன் மேல் நீதியாக சுமத்தப்பட்டது என்று வேதம் கூறுகிறது. வழிவழியாக வந்த கட்டளைகளால் மனுக்குலம் மரிக்கிறது என்றும், நமது பிறப்பி-ருந்தே வியாதியின் விதைகள், அபூரணம், மரணம் ஆகியவை நம்மிடம் இருக்கிறது என்றும் வேதம் போதிக்கிறது.

இந்த கருத்தில் நமது உலகம் முழுவதும் மரண தண்டனைக்கு உட்பட்ட ஒரு உலகமாக இருக்கிறது. சந்தோஷம், சாமாதானம், ஜீவன், பரிபூரணம் போன்றவைகளை தேவன் தூதர்களுக்கு கொடுக்கிறதற்கு இசைவாக மனுக்குலத்திற்கும் பல்வேறு முறைகளில் கொடுக்கிறார் என்று இது நமக்கு கூறுகிறது. மேலும் பஞ்சம், கொள்ளை நோய், பூமியதிர்ச்சி, புயல் முதலான மரணத்தை ஏற்படுத்தும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை தேவன் அனுமதிக்கிறார் என்று அது நமக்கு கூறுகிறது. ஒரு மனிதனுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே எல்லாரையும் மரண தண்டனைக்குள்ளாக நீதியாக தீர்ப்பு செய்த அதே தேவனே, கிறிஸ்துவின் மரண பரியந்தமான

கீழ்ப்படித-னாலே எல்லாரையும் நீதிமானாக்குகிற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார் என்கிற காரியத்தை காணவரும்போது, காரியங்களை நாம் ஒரு புது வெளிச்சத்தில் காண்கிறோம். வெளிச்சத்தையும், தேவனை அறிகிற அறிவையும் அவரது ஆதரவையும், நித்திய ஜீவனையும் பெறுவதற்கான முழு சந்தர்ப்பத்தையும் கொண்டு வருவதற்காக மேசியாவின் ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டபோகிறது என்பதை நாம் அறியும் போது நமது இருதயம் களி கூடுகிறது.

மறுபடியும் நமது முதலாவது கூற்றுக்கு வரும்போது, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் நம்மை நாமே நியாயந்தீர்க்கிறது போல, தாவீதையும் அவனது காலத்து ஜனங்களையும் நாம் நியாயந்தீர்க்கிறவர்கள் அல்ல என்பதை உணருகிறோம். “கண்ணுக்கு கண், பல்லுக்கு பல், ஒரு மனிதனுடைய ஜீவனுக்கு ஒரு மனிதனுடைய ஜீவன்” என்கிற கட்டளையை சீனாய் மலையில் பெற்று அவனும் (தாவீது) அவனது ஜனங்களும் கீழாக்கப்பட்ட அந்த நியாயப் பிரமாணத்தின்படி அவன் நியாயந்தீர்க்கப்படவேண்டும். கானான் தேசத்தின் ஜனங்களின் அநீதி நிறைவடையும்படி அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்று இஸ்ரவேலர்கள் அறிவிக்கப்பட்டார்கள். (1 சாமுயேல் 15:2,3) அந்த தேசம் முழுவதும் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. தெய்வீக அங்கீகாரத்துடன் அதை அவர்கள் முடிந்தவரை சீக்கிரத்தில் சுதந்தரித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களது அனைத்து சத்துருக்களையும் (கர்த்தருக்கும் அவர்கள் சத்துருக்களாக இருந்தார்கள்), அழிக்கும்படி கட்டளை பெற்றிருந்தார்கள், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு எதிர்கால சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பது கூட அவர்களுக்கு சொல்லப்படவில்லை.

பெ-ஸ்தியர்கள் கானான் தேசத்தில் இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களது பகுதிகளை மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவேலர்கள் முன்னமேயே ஜெயங் கொண்டிருந்த பகுதிகளையும் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இஸ்ரவேல் அநேகர் மரிக்க காரணமாயிருந்தார்கள், பெ-ஸ்தியர்களும் மற்ற கானானியர்களும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படவேண்டும் என்ற கட்டளையை தேவனுடைய முழு அங்கீகாரத்துடன் பெற்றிருந்தார்கள். தேவனுடைய திட்டப்படி தெய்வீக கட்டளையை இஸ்ரவேலர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதன்படிதான் தாவீதும் நிறைவேற்றினான். இந்த கருத்தின்படிதான் தேவனுடைய கட்டளைகளும் இஸ்ரவேலர்களின் கடந்த கால நடத்தைகளும் சரியானது என்று

ஏற்றுக்கொள்ளப்படமுடியும்.

முந்திய காலங்களில் யூதர்கள் தேவ நீதியின் கொள்கைகளை வார்த்தைகளாலும், உதாரணங்களாலும் விளக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். அதுபோல நமது ஆண்டவரின் மீட்பின் வேலையும் பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதமும் ஆரம்பித்த புதிய யுகத்தின் கீழ் இருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய சபையின் வார்த்தை மூலமும் உதாரணம் மூலமும் தேவனுடைய இரக்கத்தை விளக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நம்மை வெறுத்து, துன்பப்படுத்தி, பலவிதமான தீமையான மொழிகளையும் நம் பேரில் பொய்யாய் சொல்கிற நமது சத்துருக்களை நாம் நேசிக்க வேண்டியவர்களாயும் நன்மை செய்ய வேண்டியவர்களாயும் இருக்கிறோம். இப்படியாக நாம் பரலோகத்தில் இருக்கிற நமது பிதாவின் பிள்ளையாக இருப்போம் என்பதையும் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் யூதர் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அல்ல. அவர்கள் “வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்கள்.” (எபி. 3:5) அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர்களாக தங்களை கூறிக்கொள்ள நினைத்ததேயில்லை. இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிவித்த போது, அவர்கள் கோபங்கொண்டு தேவ தூஷணம் சொன்னார் என்று அவரை கல்லெறிய கற்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

ஆதாம் தான் தேவனுடைய முதல் மானிட குமாரன். அவன் பாவம் செய்த போது தேவனிடம் இருந்த உறவு துண்டிக்கப்பட்டது. ஆதாமின் காலத்தி-ருந்து இயேசு கிறிஸ்துவின் காலம் வரை யாரையும் தேவனுடைய குமாரனாக வேதாகமத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவோ, சொல்லப்படவோ இல்லை. அவர்கள் பாவி களாக, அந்நியர்களாக புறம்பானவர்களாக. புற தேசத்தானாக, மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இயேசு புதிய போதனையோடு மாத்திரமல்ல, புதிய உறவோடும் வந்தார். “மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாக இருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்பட்டவரான குமாரனாக உண்மையுள்ள வராயிருக்கிறார். நம்பிக்கையினாலே உண்டாகும். தைரியத்தையும் மேன்மை பாராட்டலையும் முடிவு பரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருப்போமாகில் நாமே அவருடைய வீடாயிருப்போம்.” (எபிரேயர் 3:5,6)

A Friend in Need - A Friend Indeed

ஆபத்தில் உதவுபவனே உண்மையான நண்பன்

சாமுயேல் 20

தாவீதின் மீதான யோனத்தானின் அன்பு - நட்புக்கு இலக்கணம் - அதன் சோதனை - அதன் சகிப்புத்தன்மை - அதன் அடிப்படை-நட்பு இழக்கப்படுதல் - சுயநலம் நெருங்கி வருகிற ஒரு ஆபத்து - “ஒவ்வொருவனுடைய கையும் பிறனுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது” - பரலோக உதாரணம்.

“சினேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சினேகிப்பான்.” நீதிமொழிகள் 17:17

நட்பின் உயர்ந்த உதாரணங்களை சரித்திரம் பதிவு செய்கிறது. ஆனால் அவைகளில் மிக உயர்ந்தது நமது பாடத்தின் கதையாகும். இஸ்ரவேல்-ன் அரியணைக்கு வருங்கால வாரிசும், சவு-ன் மகனுமாகிய யோனத்தான், தெய்வீக திட்டத்திலும் இஸ்ரவேலரின் இருதயத்திலும் உள்ளவனும் அவனது போட்டியாளனுமாகிய தாவீதுடன் கொண்ட நட்பைப் பற்றியதுதான் நமது பாடம். புனித தன்மை கொண்டதும் தன்னலமற்றதுமான அவனது நட்பு அந்த காலத்தில் சிலர் உயர்ந்த குணமுடையவர்களாயிருந்ததை நமக்கு மெய்ப்பிக்கிறது. இது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாததாகவும் பரிணாம கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரண்படுவதாகவும் இருக்கிறது.

யோனத்தானின் தகப்பனாகிய சவுல் ராஜாவின் பொறாமையின் ஆவிக்கு எதிரிடையாக அவனது அன்பின் ஆவி எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நிற்கிறது. கோ-யாத்தை தாவீது வெற்றி கொண்ட பிறகு தாவீதை சந்தித்ததே அவனது முதல் சந்திப்பாகும். தாவீதை போட்டியாளனாக, நசுக்கப்பட வேண்டியவனாக நினைப்பதற்குப் பதிலாக உயர்ந்த குணமுடைய யோனத்தான், தனது ராஜகுமாரனுக்குரிய சால்வையை கழற்றி, அதையும் தன் பட்டயத்தையும் வில்லையும் கூட தாவீதுக்கு கொடுத்தான்.

ரெவரெண்டு அலெக்ஸ் வைட் (Rev. Alex Whyte) என்பவர் கூறுகிறதாவது: “யோனத்தான் சவு-ன் மூத்த மகன். ஆகையால் அவன் இஸ்ரவேல்-ன் அரியணைக்கு வருங்கால வாரிசு. அவன் அழகானவனும், உயர்ந்த மனோதிடமும், ராணுவத்தில் பெருமைக்குரியவனும் ஜனங்களுக்கு பிரியமானவனும், மனபலமும் உடல் பலமும் உள்ளவனாக இருந்தான். அவனது அழகுக்காகவும், கால் வேகத்திற்காகவும் அவனது தோழர்கள் அவனை கேஸில் (Gazelle - ஒருவகை அரேபிய மான்) என்று அழைப்பது வழக்கம். அவனது தகப்பன்

பெரிய விபரீதமான மீறுதலை செய்யாதிருந்திருப்பானேயானால், சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக அவனே இரண்டாவது ராஜாவாக இருந்திருப்பான். ஆனால் அரியாசனத்திற்கு ஸ்திரத்தன்மையையும், கிரீடத்திற்கு ஒளியையும் கொடுக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணலட்சணமும், சிந்தையும் இருதயமும் உள்ள யாரும் அரியாசனத்தில் அமரவில்லை.”

“நல்ல கருத்தான ஒரு நண்பனைப் போல வாழ்க்கையில் ஓர் ஆசீர்வாதமில்லை” என்று பழங்காலத்தினர் ஒருவர் நன்றாக எழுதியிருக்கிறார். ஒரு கவிஞர் இப்படியாக எழுதியிருக்கிறார். “வாழ்க்கை ஒரு நண்பனைப்போல இன்பத்தைக் கொடுக்காமல் தீர்க்க தரிசனங்களையும், நிறைவேறுதலையும் இருதயத்தின் ஆழத்தில் நிறைந்து இருக்கும்.”

“ஆபத்தில் உதவுபவனே உண்மையான நண்பன்”

யோனத்தானின் அன்பு, நட்பு நுரைத்தெழுமிகிற தன்மையுடையது அல்ல. அது உண்மையான ஒன்று. அவன் சும்மா வார்த்தைகளில் மாத்திரம் நேசிக்கவில்லை, ஆனால் செயலும் உண்மையாக நேசித்தான். அவனது தகப்பன் தாவீதை ஆதரிக்கும் போதும், ஜனங்கள் ஆரவாரிக்கும் போதும், மற்றவர்களால் ஆதரிக்கப்படும்போது மாத்திரம் அல்ல, ராஜா அவனது நண்பனின் சத்துருவான போதும் அவனது உயிரை வாங்க தேடிய போதும் அதே போல் நேசித்தான். நட்பு சோதிக்கப்படும் வரையோ, அதற்கு முன்போ உண்மையானதாக கருதப்பட முடியாது. பரீட்சையையோ, சோதனையையோ சகிக்காத மற்றும் எந்த தியாகமும் செய்யாத நட்பு மாதிரியான (Model) நட்பாக இருக்க முடியாது.

யோனத்தான் பெற்றிருந்த அப்படிப்பட்ட அன்பை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார். இந்த அன்பு ஒருவருக்கொருவர் கணப்படுத்துவதில் முந்திக்கொள்கிற அன்பு

மற்ற அன்பெல்லாம் பெரிதானதாக இருந்தாலும், இதுதான் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் மற்ற அன்பெல்லாம் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஏனெனில் தாவீது தேவனை நேசித்தான். அவர் சித்தம் தம்மில் நிறைவேற நாடினான். வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல, அவன் காத்திருக்க வேண்டும் என்கிற அவருடைய சித்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவனும் ஞானத்துடன் நடந்து கொண்டான். மேலும் யோனத்தான் இந்த ஞானத்தின் ஆவியை பகுத்துணர்ந்து கொண்டான். ஏனெனில் தாவீது நீதியின் ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டான் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டு அவனை நேசித்தான்.

நாம் எந்த அளவுக்கு வேதத்தை புரிந்து கொண்டு சத்திய ஆவியை பெற்றிருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதன் கொள்கைகளை புரிந்து கொண்டு, அதன் பிரதியாக, எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முடியும்; அது நட்பாக இருந்தாலும், ராஜாவின் கடமையாக இருந்தாலும், நமது குடும்ப உறவு முறையாக இருந்தாலும், நமது தேவனைக் குறித்த கடமையாக இருந்தாலும் அதைச் செய்ய முடியும். தேவனிடமிருந்து வரும் செல்வாக்குகள் உண்மையான நட்பையும், அன்பையும், இருதய மற்றும் தலையின் மேலான எல்லா குணலட்சணங்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. இன்றும் பல செல்வாக்குகள் சுயநலத்தின் ஆவி, பேராசை, பொறாமை போன்றவைகளை நோக்கி கிரியை செய்கிறது.

எப்படி யோனத்தான் ராஜாவாகிய தனது தகப்பனுக்கும். தாவீதுக்கும் இடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகிறவனாக நடந்து கொண்டான் என்பதை கடந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தோம். யோனத்தான் எப்படி ஒரு உண்மையான நண்பனாக நடந்து கொண்டான் என்பதற்கான நமது கவனத்தை இந்த பாடம் ஈர்க்கிறது. தாவீது தனது ஜீவன் ஆபத்தில் இருந்ததை உணர்ந்து, தனது பயத்தை யோனத்தானிடம் கூறினான். யோனத்தான், தன் தந்தை வாக்கு மாறுவாரோ என்று நம்பிக்கை இழந்தான், எனினும் தாவீதின் மனோபாவம் யோனத்தானிடம் நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. அமாவாசை விருந்து சமீபத்தி-ருந்தது. தாவீது ராஜாவோடே பந்தியி-ருந்து சாப்பிட வேண்டியிருந்தது. சவுல் ராஜா தலைமையான இடத்திலும் வலது பக்கத்தில் யோனத்தானும் இடது பக்கத்தில் இராணுவ தளபதியும் நான்காவது இடத்தில் ராஜாவுக்கு எதிர்ப்பக்கம் தாவீதும் உட்கார வேண்டியிருந்தது. நண்பர்களுக்கிடையே செய்து

கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, யோனத்தான் ராஜாவின் நோக்கத்தை அறிந்து அதை தாவீதிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். விருந்தின் முதல் நாளில் ராஜா ஏதும் சொல்லவில்லை. எனினும் யோனத்தான் ராஜாவின் கவனத்தை திருப்புவதற்கு ஏற்ற சமயத்தில் தாவீதின் இருக்கையில் அமர்ந்தான். முடிவாக ராஜா, தாவீதின் பேரை உச்சரிக்க விரும்பாமல், ஈசாயின் மகன் எங்கே என்று கேட்டான். தாவீது தன் குடும்பத்தார் நடத்தும் ப-யில் கலந்து கொள்ள தன்னிடம் உத்திரவு பெற்று பெதலகேம் மட்டும் சென்றிருக்கிறான் என்று யோனத்தான் பதில் கூறினான்.

இந்த சமயத்தில் தாவீதை கொல்லும் தனது நோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டதை அறிந்து, தன் கோபத்தை தனது மிகவும் அன்பான மகனிடம் காண்பித்தான். சவுல் அவனை, அடங்காதவனே, தாய்க்கு பிரயோஜனமற்றவனே என்று கூறி அவன் தனக்கு மகனே அல்ல என்று பொருள்படும்படி கூறினான். அவன் தன் கோபத்தில் ஒரு ஈட்டியை எடுத்து யோனத்தான் மேல் எறிந்தான். அவனை தாக்கும் எண்ணத்தோடு அல்ல, அவனது கொடுமான பொறாமையை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஆகும். யோனத்தானின் பதிலானது, அவன் தனது நண்பனுக்காக தான் எந்த அளவுக்கு ஆபத்தில் இருக்கிறான் என்பதை குறைவாகவும், நண்பனுக்கு அநீதி செய்யப்படுவதை அதிகமாகவும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். யோனத்தான் “கோபதாபமாய் பந்தியை விட்டு எழுந்திருந்துபோய், அமாவாசையின் மறுநாளாகிய அன்றைய தினம் போஜனம் பண்ணாதிருந்தான்; தன் தகப்பன் தாவீதை நிந்தித்துச் சொன்னது அவனுக்கு மன நோவாயிருந்தது.”

மன அழுத்தத்தில் தன்னை மறந்து நண்பனைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற ஓர் அழகான நட்பாக அது இருக்கிறது. அனைத்து மானிட அன்புக்கும் நட்புக்கும் எதிரிடையாக இருந்தாலும், இயேசு கூறுகிறதாவது; “ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனை கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை.” எனினும் இயேசுவின் விஷயத்தில் எந்தவொரு பூமிக்குரிய அன்பையும் நட்பையுங்காட்டிலும் அதிகமானது. ஏனெனில், “நாம் பாவினாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்.” ஆண்டவர் எல்லா கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உதாரணமாக இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தவர் அறிவிக்கிறார்.” மேலும் அவர் “அவர்கள் சகோதரர்களுக்காக ஜீவனை கொடுக்க கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள்” என்றும் ஒருவருக்கொருவர்

ஜீவனைக் கொடுக்க தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இதுதான் பரலோக அன்பு, தெய்வீக நட்பு. யோனத்தானுடைய அன்பு, கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களது உதாரணத்திற்கு அடுத்தபடியாக மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

“உனக்கு இன்னும் அப்பால் இருக்கிறது அல்லவா?”

அடுத்த நாள் காலையில் தாவீது வீட்டி-ருந்து திரும்பி வந்து, ராஜாவின் மனோபாவத்தைப் பற்றிய யோனத்தானின் தீர்மானத்தை அறிய வேண்டியவனாயிருந்தான். ஒரு பெரிய பாறைக்கு அருகாமையில் உள்ள வயலுக்குள் யோனத்தான் தனது வில், அம்பு எய்யும்போது, அம்புகளுடன் செல்ல வேண்டும் என்று அடையாளமாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அம்பு எய்யும்போது, “அம்பு இன்னும் உனக்கு அப்பால் இருக்கிறது அல்லவா? நீ தீவிரித்து பொட்டென்போ” என்று யோனத்தான் கத்தினால், தாவீது தப்பி ஓட வேண்டும். ஆனால் நேரடியான தொடர்பு இனி இராதபடி பிரிவதை இரு நண்பர்களும் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியவில்லை. யோனத்தான், தாவீது ஒளிந்து கொண்டிருந்த பாறைக்குப் பின்னால் சென்றான். உயர்ந்த மனித அன்புடைய இருவரும் ஒருவரையொருவர் முத்தஞ்செய்து, கட்டித் தழுவிக்கொண்டு பின் பிரிந்தார்கள்.

இங்கே யோனத்தான், தாவீதுக்கு தேவனுடைய அருள் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினான். மேலும் தாவீதை தன்னோடும் தனது குடும்பத்தோடும் உடன்படிக்கை பண்ணும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அதாவது என்ன நடந்தாலும் தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் தயவாய் நடத்தும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அவன் தாவீதிலும் கூறியதாவது: “நீர் சமாதானத்தோடே போம், கர்த்தர் என்றைக்கும் எனக்கும் உமக்கும் என் சந்ததிக்கும் உமது சந்ததிக்கும் நடுநிற்கும் சாட்சி என்று சொல்-, கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கொண்டு நாம் இருவரும் ஆணையிட்டுக் கொண்டதை நினைத்துக் கொள்ளும்.” பின்பு அவன் எழுந்து

புறப்பட்டுப் போனான். யோனத்தானோ பட்டணத்திற்கு போய்விட்டான்.

தாவீது, சவு-ன் குடும்பத்திற்கு ஒரு நண்பனாக எடுத்துக் கொண்ட உபகார பந்தத்தை மறக்கவேயில்லை என்று வேதாகம சரித்திரம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. அந்த காலத்தில் கிழக்கத்திய தேசத்தில் ஒரு புது ராஜவம்சம் அரசாட்சிக்கும் வரும்போது கவிழ்க்கப்பட்ட ராஜ வம்சத்தில் உள்ள ஆண்களையெல்லாம் முற்றிலுமாக அழிப்பது வழக்கத்தில் இருந்தது. ஆனால் தாவீதின் விஷயத்தில் அப்படி நடக்கவில்லை.

பெ-ஸ்தரோடு நடந்த சண்டையில், யுத்த களத்தில் யோனத்தானும் அவனது தந்தையும் இறந்த பிறகு தாவீது அவர்களைக் குறித்து புலம்பல் பாடினான்.

“யோனத்தானே, உயரமான ஸ்தலங்களில் வெட்டுண்டு போனாயே! என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே, உனக்காக நான் வியாகுலப்படுகிறேன்! நீ எனக்கு வெகு இன்பமாயிருந்தாய்! உன் சிநேகம் ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாயிருந்தது!”

நட்பைக் குறித்த சாதகமான தாக்கம் இல்லாமல் இந்த சம்பவத்தை யாரும் படிக்கமாட்டார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அவர் உண்மையுள்ளவராக உயர்ந்தவராக, மிகவும் உண்மையுள்ள நண்பனாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் யோனத்தானின் அன்பைப்பற்றிய இந்த சம்பவம் விசேஷமாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்; கிறிஸ்துவின் அன்புக்கும் தேவனின் பிரியமுள்ள குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக வேண்டும் என்கிற கட்டளைக்கும் வழி நடத்தும். மேலும் அவர்களது நட்பு விசேஷமாக ஒருவருக்கொருவர் விசுவாசத்துடனும், உண்மையுடனும் நிலைத்திருக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது; “நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடவோம்.”

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com